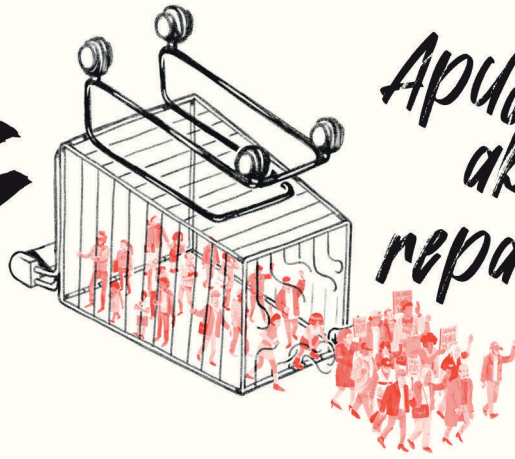

1r de MAIG DE 2023

*Apujar salaris
abaixar preus
repartir beneficis*

Aquest 1r de Maig CCOO i UGT volem posar en valor les conquestes socials i laborals que mitjançant la mobilització i diàleg social hem aconseguit. Conquestes que han suposat guanyar nous drets i millorar la vida de les persones treballadores. Tanmateix, manifestem el nostre compromís de continuar lluitant per més i millors drets.

Darrerament, i degut a l'escalada de conflictes al món, hem patit l'alça de preus en l'energia, els aliments o les matèries primeres a tota la Unió Europea. Tot plegat, si hi afegim l'alça dels tipus d'interès impulsada pel Banc Central Europeu, l'alentiment de la demanda, la desestabilització de la cadena global de subministraments o la pujada dels preus de l'habitatge i del lloguer, està generant una forta inestabilitat en el comportament de l'activitat econòmica i de la renda disponible de les llars catalanes.

L'EXCÉS DE BENEFICIS EMPRESARIALS PROVOCA L'AUGMENT DE LA INFLACIÓ

La crisi d'augment de preus no només ha estat provocada per efectes exteriors, una part molt important ve donada per l'excés dels beneficis empresarials, ja que aquests signifiquen el 83 % de la inflació mentre que els salaris només en són responsables en un 17 %. Les empreses han repercutit el cost de l'energia o de les matèries primeres en el preu final dels béns i serveis, especialment en els aliments, per així mantenir el marge, i han generat que l'efecte d'aquesta crisi recaigui sobre els treballadors i les treballadores i en especial sobre les rendes més baixes.

SALARI O CONFLICTE

La campanya de mobilitzacions «Salari o conflicte» ha donat bons resultats i ha de continuar. En aquells sectors on tenim organització sindical i es fomenta la participació directa del conjunt de treballadors i treballadores en els processos de negociació –i, arribat el cas, de mobilització i de convocatòries de vagues–, els convenis sectorials han estat millors mantenint i fins i tot millorant el poder adquisitiu. Aquest és el camí a seguir, mantenim el compromís i l'objectiu amb els convenis en negociació, augmentant fins a on calgui el conflicte per assolir la recuperació del nostre poder adquisitiu i la millora de les condicions de treball.

DAVANT EL BLOQUEIG PATRONAL DELS CONVENIS

El bloqueig de taules de negociació o de l'AENC (Acuerdo por el Empleo y la Negociación Colectiva, d'àmbit estatal) per part de la patronal, és una estratègia curterterminista i miop que pot liquidar instruments que s'han mostrat eficaços per orientar els increments salarials, però només servirà per trencar la pau social necessària en un context de crisi. A Catalunya exigim a les patronals la signatura de l'Acord Interprofessional de Catalunya i alhora, en coherència el desbloqueig dels convenis col·lectius. L'augment dels beneficis empresarials contraposen la voluntat de no actualitzar els salaris segons el cost de la vida. Catalunya no es mereix un empresariat per a qui la responsabilitat social només sigui un eslògan, la primera de les responsabilitats ha de ser el compromís amb la gent treballadora.

LES PERSONES AL CENTRE DE LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES

La resposta pública per fer front a la crisi de preus ha estat important, però encara mostra limitacions evidents per assolir els objectius proposats. Cal destacar que a Catalunya per primera vegada s'ha assolit un pressupost amb el concurs dels agents socials, fet que ha permès situar les nostres reivindicacions sindicals. El Govern compta amb 41.025 milions d'euros de despesa, la xifra més elevada dels últims 17 anys, amb augments significatius per a la sanitat o per a l'educació; o l'actualització de l'Indicador de Renda de Sufficiència de Catalunya amb un increment d'un 8 % i que dona accés a polítiques socials a milers de persones que ho necessiten urgentment; la promoció de les polítiques actives d'ocupació i l'enfortiment del servei públic, així com més recursos per a la formació professional.

Però no n'hi ha prou. Moltes mesures no han tingut l'efecte desitjat, com la baixada de l'IVA, que no ha provocat la baixada de preus que s'esperava i, per contra, ha fet empitjorar la recaptació. Cal revisar a nivell estatal i a nivell català les mesures impulsades per avaluar-ne el resultat i modificar aquelles que no estiguin sent útils.

Valorem el Compromís per un Turisme Responsable o l'impuls per millorar la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, així com el desenvolupament del Pacte Nacional per a la Indústria. Totes aquestes polítiques de concertació han de mostrar-se útils tant per al dinamisme

econòmic del país, per al servei a les persones i per als treballadors i treballadores dels sectors afectats.

Tanmateix, aquests i altres acords han de treballar sota el paradigma dels canvis tecnològics o el canvi climàtic. Cal augmentar i accelerar les polítiques d'adaptació a aquests canvis sota el paradigma de la transició justa. No permetrem que afectin només les classes treballadores. En una situació tan clara i preocupant com la de sequera que tenim a Catalunya, els discursos del negacionisme són tan perillosos com aquells reduccionistes que només compten amb les classes benestants.

LA PUJADA DE L'SMI, LES PRESTACIONS DE DESOCUPACIÓ I LES PENSIONS

Amb els acords assolits amb sindicats i el govern estatal sobre pensions i salari mínim interprofessional hem aconseguit protegir les rendes d'aproximadament 13 milions de persones. S'ha mantingut el poder adquisitiu de més de 10 milions de pensionistes amb un increment del 8,5 %. I l'SMI, que ha incrementat un 8 %, ja duu un 47 % d'augment aquesta legislatura. Tanmateix, s'han incrementat les prestacions per desocupació tant contributives com assistencials. Hem lluitat de forma efectiva contra la pobresa i la desigualtat social i reduït també la bretxa de gènere.

A Catalunya cal fer un pas endavant per fer realitat el Salari Mínim de Referència Català i aconseguir que cap salari estigui per sota del 60 % del salari mitjà del país (1.319 euros per 14 pagues).

CONSTRUÏM UN FUTUR AMB PENSIONS GARANTIDES

Els acords de reforma de la Seguretat Social garanteixen la revalorització de les pensions sobre la base de la inflació mitjana i deroguen la reforma del PP que limitava el creixement de les pensions a un irrisori 0,25 % que, si s'hagués mantingut, hauria estat letal per a l'increment inusitat de la inflació que estem patint. Les reformes pactades també garanteixen el futur de les pensions per la via de l'aportació d'ingressos reforçant la suficiència i la sostenibilitat i reduint la bretxa de gènere. Aconseguiu assegurar la suficiència i la garantia del pagament de les pensions a les generacions que ara en gaudeixen i a les generacions futures.

EL COST DE L'ACOMIADAMENT A ESPANYA

La signatura el 2021 per part d'Espanya de la Carta Social Europea, que és d'obligat compliment, obliga a protegir l'ocupació. Al nostre país encara és massa fàcil i barat acomiadar. Hem d'avançar cap a un cost de l'acomiadament prou dissuasiu, just i adequat a les circumstàncies socials, vitals i d'ocupabilitat de les persones víctimes de decisions injustes, d'acord amb la doctrina del Comitè Europeu de Drets Socials.

DAVANT EL CICLE ELECTORAL NO TOTS SÓN IGUALS

Estem a un any electoral amb eleccions municipals al maig i generals al novembre. Finalitza un període positiu de concertació en matèria laboral i social a nivell estatal, sis acords ERTOS per defensar l'ocupació a la situació inèdita que va

portar la pandèmia de la covid-19, les esmentades pujades de l'SMI, la laboralització dels riders, la llei de teletreball, la regulació de les relacions laborals per a les persones que treballen a les llars amb el reconeixement de la prestació de desocupació, el desenvolupament reglamentari dels plans d'igualtat entre dones i homes, i el registre salarial en les empreses, mesures necessàries per posar fi a les desigualtats en el mercat de treball i la bretxa salarial; ressaltem les dues grans reformes: la reforma laboral i la reforma de pensions, i les mesures socials i econòmiques preses per afrontar les crisis viscudes.

Per contra, denunciem l'augment del discurs i virulència de l'extrema dreta com a reacció als avenços que hem tingut, tibant de discursos racistes, contra els col·lectius LGTBI o contra les dones. Val a dir que la UGT i CCOO continuem apostant per una societat igualitària, amb drets per a tothom i amb l'enfortiment de la nostra xarxa social, els serveis públics amb la sanitat, l'educació o els serveis socials com a primer exemple, però també l'accés a l'habitatge, la seguretat pública, la cultura o l'esport. Matèries que es desenvolupen des dels Consells Comarcals, les Diputacions i sobretot els 947 municipis catalans. Instem la ciutadania catalana a participar massivament en les diferents conteses electorals i a donar suport a aquelles forces de progrés que aprofundeixin en la democràcia, el reforçament dels serveis públics, la fiscalitat suficient i progressiva, la igualtat com a condició d'exercici de la llibertat, els salaris dignes o l'ocupació digna. Hem de continuar avançant en drets, llibertats i dignitat perquè les majories socials visquem millor.

**APUJAR SALARIS, ABAIXAR PREUS I
REPARTIR ELS BENEFICIS
VISCA LA CLASSE TREBALLADORA
I VISCA EL PRIMER DE MAIG!**